

“ ΠΑΤΡΟΣ ΚΑΡΔΙΑ „

ΣΧΟΛΕΙΟ

ΣΤΟΝ οὐρανὸ ἐπρόβαλε ἡ διωρισμένη ἡμέρα·
σχολεῖο θεὸ νὰ τὸ στείλωμε, ἡ μάνα τὸ ἐτοιμάζει·
ἀναβολὴ δὲν γίνεται! ἦρθε ἡ χρυστῆ Δευτέρα·
τέσσερες ὥρες σήμερα τὸ σπίτι ἡσυχάζει.

*

Τέσσερες ὥρες ;... μίαν αὐγὴ! θεε, πῶς θὰ περάσῃ
χωρὶς καρέττας σύρσιμο, χωρὶς σιγλοχρυσία!
Τί νέκρα, τί χασμούρισμα, ἕως ὅτου νὰ σχολάσῃ...
—Γυναῖκα, ἄς τ' ἀναβάλουμε· ξανοίγω συγγενία...

*

Ἐξω φυσάει, καὶ τὸ μικρὸ, φοβοῦμαι, μὴν κρυώσῃ...
Ἡ ἀπόφασις ἐπάρθηκε, θὰ κάμῃ ἀρχή, θὰ πάῃ.—
τὰ γαλετάκια ἡ μάνα του ἀνοίγει νὰ τοῦ δώσῃ
κι' ἀπὸ τὸ σγουρὸ κεφάλι του τῆ σάκκα τοῦ περνάει.

*

Εἰς τὸ σχολεῖο ἀναβαίνουμε· πῶς μοῦ κρατεῖ τὸ χέρι!
νὰ φύγω ἐκεῖθε μοναχός, δὲν μὲ βραστᾶ ἡ ψυχὴ μου...
Θὰ μείνω.... θὰ σχολάσουμε μαζὺ τὸ μεσημέρι—
σ' ἓνα θρανὶ καθίζουμε ἐγὼ καὶ τὸ παιδί μου.

*

— Δάσκαλε, ἂν θέλῃς νᾶρθουμε καὶ αὔριο ἔς τὸ σχολεῖο σου.
ἂν θέλῃς μαθητοῦδι σου νὰ γράψῃς τὸ μικρὸ μου,
εἰς τ' « Ἄλφα—Βῆτα » πάρε με κ' ἐμένα βοηθό σου,
ἢ ἔλα, στῆσε τὸ σχολεῖο ἔς τὸ σπίτι τὸ ἴδιό μου!